

vejelse, tage den op til Undersøgelse. Jeg skal være til hans Disposition med alle Oplysninger baade vedrørende denne Sag og en anden Sag af ganske lignende Beskaffenhed, hvor jeg ogsaa har de Akter, der vedrører Sagen, i Forvaring.

Til Slut vil jeg blot, inden jeg gaar over til det andet Afsnit af min Tale, sige et Par Ord i Tilknytning til det ærede Medlem fra Svendborg Amts 5te Valgkreds (J. Fog-Petersen), der anbefalede en Bevilling til en Skole for Kunsthaandværkere. Jeg kan i den Motivering, det ærede Medlem gav deraf, fuldstændig slutte mig til hans Opfattelse og vil ogsaa paa det indstændigste og mest indtrængende anbefale en Bevilling til en saadan Skole.

Jeg vil dernæst gerne knytte nogle politiske Bemærkninger til forskellige Taler, der er holdte her i Tinget under Finanslovbehandlingen. Der er fra flere Sider talt om Betydningen af Valgdagen den 20. Maj, og jeg finder derfor Anledning til at udtale mig om, hvad der efter min Formening og efter min Opfattelse bør lægges ind i Resultatet af denne Valgdag, i alt Fald fra det Partis Side, jeg tilhører. For mig slaar Valgdagen nemlig den Sandhed fast, at Venstre her i Landet ikke vil kunne hævde sin førende Stilling i dansk Politik, naar det skal undvære Højres Støtte. Den Politik, det Berntsenske Ministerium slog ind paa den 23. Oktober i Fjor, da det, efter et 4aarigt Samarbejde med Konservatismen ved to Valg og her paa Rigsdagen, søgte at knytte nye Forbindelser med de Radikale og Socialdemokraterne, den Politik maatte, som det ogsaa blev forudsagt fra vor Side, føre til, at Venstre maatte afgive Magten, og at det ikke kunde komme Valgdagen over med Bevarelse af sit Flertal her i Tinget; thi de nye Forbundsfæller vilde ikke vise den samme Loyalitet i Samarbejdet, som Højre gennem 4 Aar havde vist og havde vist fuldt ud. Valgdagen gav os Ret i vor Opfattelse. Venstres Stemmetal gik betydeligt ned, og Partiet maatte aflevere et Antal Mandater til sine nye Venner. Højres Stemmetal steg stærkt, og kun den gældende Valgmaades Uretfærdighed er Skyld i, at vort Parti blev i den Grad forfordelt, som sket er. Ogsaa indenfor Højre er vi mange — og jeg hører ogsaa til dem — der beklager, at Ministeriet Berntsens Politik slog Samarbejdet mellem Venstre og Højre i Stykker; men vi har kun Grund til Tilfredshed, naar vi ser, at der ikke her i Landet kan føres en Venstrepolitik med Tilslutning fra konservativ Side, naar denne Politik er af den Art som det sidste Mini-

steriums Politik, der gik ud paa at bruge Konservatismen til Medhjælper ved de Opgavers Gennemførelse, der mødte rasende Modstand fra radikal og socialistisk Side, for derefter, naar disse Opgaver havde fundet deres Løsning, at tage nye Opgaver op og gennemføre dem i intimt Samarbejde med de Partier, der var Venstres og Højres værste Modstandere, medens Højre fik anvist den Opgave at gaa frivilligt med. Denne Politik fik sin Dom paa Valgdagen den 20. Maj. Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) faldt paa denne Politik, og jeg beklager ikke hans Fald. Det har tværtimod glædet mig at se, at Højres Vælgere var saa vaagne den 20. Maj, at de unddrog den Berntsenske Politik deres Støtte og bragte en Afslutning paa en Episode i dansk Politik, der ikke altid har været præget af samme Loyalitet fra Venstres Side som den, der blev Venstre til Del fra vor Side.

Der er her under Finanslovbehandlingen holdt to saakaldte store Taler — jeg har set, at de er blevet gjort til store Taler baade i radikale og socialdemokratiske Blade, og ærede Medlemmer har ogsaa benævnt dem paa samme Maade. Det var de Taler, der blev holdt af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Da det ærede Medlem fra Æbeltoft talte, lyttede jeg opmærksomt til hans Ord. Det forekom mig, at de ikke faldt rigtigt i Traad med de Udtalelser, jeg hørte fra det ærede Medlem, da jeg i Samlingen 1909—10 sidst havde Sæde i dette høje Ting; den Gang faldt hans Ord til Højre ikke paa samme Maade som nu; da sad de Radikale og Socialdemokraterne her i Tinget ikke og lyttede saa betagne som nu til det ærede Medlems Ord; da fik han en Behandling fra de to Partiers Side, som endnu er mig i frisk Erindring paa Grund af dens Voldsomhed. Men der er jo ogsaa sket adskilligt siden da. Det ærede Medlem har sammen med det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) stillet sig i Spidsen for Arbejdet for en Grundlovsændring, der foreløbig har skaffet dem Tilgivelse for deres demokratiske Fortidssynder. Da det ærede Medlem fra Æbeltoft steg ned fra denne Talerstol efter at have holdt sin store Finanslovtale, modtog han varme Haandtryk fra Ministerbænken. Mon det ærede Medlem ikke da i sit stille Sind har tænkt paa den Modtagelse, hans store Tale den 12. Februar 1909 fik fra de samme Mænd, der nu trykker ham i Haanden og bevidner ham deres